

komme ham. Det viser sig saaledes klart, at Forudsætningerne for den gjensidige Kontrakt ere blevne væsentlig forrykkede ved Konkursen. Forudsætningen var Lighed i begge Parters Stilling, saaledes at hver især ved at tilbyde sin Ydelse skulde kunne fremtvinge den modstaaende Ydelse; men Stillingen er nu den, at Boets Rettighed overfor Sælgeren staar uforandret; medens Sælgerens Rettighed overfor Boet er væsentlig forandret; han kan vel væge sig ved at udlevere det Solgte, saalænge den fulde Kjøbesum ikke tilbydes ham, men han kan ikke ved selv at tilbyde fremtvinge Betaling af Kjøbesummen, men kun af en større eller mindre Dividende. En saadan Ulighed strider imidlertid mod den gjensidige Kontraktens Væsen; Sælgeren kan ikke være tjent med at skulle svæve i Uvisshed om, hvilken Bestemmelse Boet vil tage, og maa derfor kunne fordrø, at Boet inden en passende Frist afgiver en bestemt Erklæring, om det vil indtræde i Kontrakten paa samme Maade som Skyldneren, ikke blot i Henseende til Rettighed, men ogsaa i Henseende til Forpligtelse. Forholdet kan altsaa siges at være det, at Kjøberens Konkurs berettiger Sælgeren til at træde tilbage fra Kontrakten, dersom han ikke erholder Sikkerhed for, at Kjøbesummen trods Konkursen vil blive betalt enten derved, at Boet overtager at tilsvare den fuldt ud, eller paa anden Maade. Ved at afgive en forpligtende Erklæring af det omhandlede Indhold kan Boet holde Sælgeren fast. Vægrer Boet sig herved, bliver der Mulighed for, at Kjøberen kan bevare sin Ret mod Sælgeren ved enten at betale eller stille antagelig Sikkerhed for Kjøbesummen. Dette sidste Forhold er iøvrigt Konkursloven uvedkommende. Rigtigheden af det Anførte viser sig vistnok navnlig indlysende ved Kontrakter om Leverance af Handelsvarer, ved hvilke Sælgeren vilde kunne lide betydelige Tab, hvis han i længere Tid skulde gaa i Uvisshed og saaledes ikke kunde raade over Vægerne paa anden Maade.

Ved det Anførte forklæres Regelen i § 16 Nr. 1, som iøvrigt nærmere har ordnet Forholdet saaledes, at Boet snarest mulig og senest inden 3 Uger, efterat det dertil af Medkontrahenten er opfordret, skal erklære, om

det vil vælge at fordrø Netshandelens Opfyldelse. Ved at foreslaa en Frist af denne Længde har man havt for Øie, at det, saafremt Omstændighederne maatte gjøre det ønskeligt, kan blive muligt at indkalde en Ekstremfamling til at erklære sig om Sagen (§ 52). Afgives ingen Erklæring inden Udløbet af denne Frist, er Medkontrahenten berettiget til at antage, at Boet ikke vil fordrø Netshandelens Opfyldelse. I saa Fald kan han altsaa træde tilbage fra Kontrakten, men iøvrigt er det en Selvfølge, at han ogsaa kan vælge at opfylde den, dersom han tror at kunne være tjent dermed, uagtet han ikke kan vente at erholde hele det tilfagte Vederlag, men kun Dividende. Der er vistnok ingen Grund til at give Boet en tilsvarende Ret til paa sin Side at fordrø Medkontrahenten en bestemt Erklæring om, hvilken Stilling han vil indtage. Det kan vel være af Interesse for Boet at få Visshed om, hvorvidt Sælgeren vil levere det Solgte mod alene at opbevare Dividende eller træde tilbage fra Kontrakten. Men denne Uvisshed har Boet intet Krav paa at fåe fjernet paa anden Maade end derved, at Sælgeren, hvis han vil vælge at opfylde Kontrakten, maa sørge for at anmeldte sin Fordring i Boet paa samme Maade som enhver anden Fordringshaver. Det er ikke anset nødvendigt, at paalægge Boet, naar det vil fordrø Kontraktens Opfyldelse, at stille Sikkerhed for Kjøbesummen; thi en Erklæring fra Boets Bestyrelse vil i Regelen være betryggende nok for Medkontrahenten; Handelen gaar nemlig ved den over til at blive en til selve Konkursbehandlingen og Boets Bestyrelse hørende Transaktion, og ledfølgelig Fremgangsmaade i Henseende til dens Afgivelse maa paaføre Boets Bestyrelse personligt Ansvar.

I den foregaaende Udvikling er der nærmest tænkt paa det Tilfælde,

a) at begge Ydelser ifølge Netshandelens Indhold skulle udveksles samtidigt. I saa Fald vil Regelen i § 16 Nr. 1 navnlig være af Betydning, dersom Ydelsestiden ikke ved Konkursens Begyndelse er kommen, men begge Ydelser først skulle ske til et vist senere Tidspunkt. Det er især i et saadant Tilfælde, at det bliver af Bigtighed for Medkontrahenten, at han